

עמ"ת 61893-07/18 - צבי בנימין נגד מדינת ישראל

בית משפט המחויז בירושלים

29 וויי 2018

בפני כב' השופט ארנון דראל
עמ"ת 18-07-61893 בנימין נ' מדינת ישראל

העורר

בעניין: צבי בנימין
ע"י עוזי גדי טל

נגד

מדינת ישראל
עו"ד דניאל ליכט,
משטרת ישראל, יחידת תביעות מוחז ירושלים
המשיבה

ההחלטה

ערר על החלטת בית משפט השלום בירושלים (כב' השופט מ' כדורי, סגן נשיא) בגדירה הורה על מעצרו של העורר עד לתום ההליכים.

נגד העורר הוגש כתוב אישום המחייב לו עבירות של איומים - לפי סעיף 192 לחוק העונשין, התשל"ג-1977 (להלן: **חוק העונשין**), והטרדת עד - לפי סעיף 249 לחוק העונשין. לפי המתואר בכתב האישום ב- 18.7.18 בסמוך לשעה 21:44 בירושלים אים העורר על אריאל מושיקה (להלן: **המתלון**). המתלון שימש כעד תביעה במשפטו של העורר בת.פ. 15-11-44041. באותו יום נוצר דינו של העורר באותו הליך והוא התקשר אל המתלון ואמר לו את הדברים הבאים: "יא בן זונה, אתה עד תביעה שלי, אני אזכיר אותך... אתה הולך לחגוג בשוק, אתה עד תביעה בתיק שלי, אני מס'ם סידורים ואני מגיע לך אזכיר אותך, אניERAה לא מה זה, אחר כך אני אזכיר אותך. אני אשפט אותך ליד הילדים שלך, אני אפתח אותך מלמעלה עד למטה".

לצד כתב האישום הגישה המשhiba בקשה למעצר העורר עד תום ההליכים. לטענתה קיימות ראיות טובות לכואורה להוכחת אשמו וקמה עילת מעצר של מסוכנות. עילה זו נשענת בדברי האיים ומדובר הפלילי של העורר, שככל 8 הרשעות קודמות בעבירות שונות. עוד ציינה המשhiba כי העורר הורשע אף לאחרונה, באותו הליך שבו נוצר דינו למאסר למשך 4 שנים ו- 8 חודשים גם בעבירות איומים. ביצוע העבירות נעשה בעוד העורר ממתיין למועד ההתייצבויות לריצוי עונשו.

בא כוח העורר (שאינו מי שמייצג אותו בערר) חלק בעת הדיון בבית משפט קמא על קיומן של ראיות לכואורה ולהלופין טען לכרכוסם בהן. בנוסף חלק על קיום עילת מעצר. בית משפט קמא ציין בהחלטתו כי התשתית הראיתית נשמכת על

הודעות המתلون מ- 18.7.18 ו- 22.7.18 מצא לה חזוקים בהודעת הטעסט שהוחלפו בין המתلون ובין המשיב. חזוק אחר מצא בית משפט קמא בהודעת העורר המאשר כי הוא זה שיצר קשר טלפוני עם המתلون. בית משפט קמא היה עיר לכך שהמתلون ביקש לבטל את התלונה וכן התייחס לטענות ההגנה בדבר חוסר אמינותו של המתلون אך לא מצא "פרכה ממשית וגלואה של גרסתו". עוד ציין בית המשפט כי יש לראות במתلون עד, אף אם בסופו של דבר הודיעו הוגשה ללא חקירותו בבית המשפט. על יסוד כל אלה מסקנת בית משפט קמא הייתה כי קיימות ראיות לכואורה.

מכאן פנה בית משפט קמא לבחינת עילת המעצר. בית המשפט עמד על כך שמדובר באירועים חריגיים ומשמעותיים שהופנו כלפי מי שהוא עד בהליך משפטי. עברו הפלילי של העורר כולל הרשות קודמות, לרבות בעבירות איוםים ואת העשה הנוכחית ביצע באותו היום שבו נגזר דין למסטר לפרק זמן לא קצר. בית המשפט הגיע למסקנה כי "בכך הוכיח המשיב כי הוא לא נרתע מהליכים משפטיים, ואף אין נגזר דין כבד ומשמעותי שהוטל עליו כדי להריץ אותו להימנע מלשוב ולבצע עבירות איוםים". בית המשפט הטעם כי "לא נדרש להמתין עד שהמשיב ימשש איזה מאויין", ולא מצא כי תסקון חולפת מעצר.

בא כוח העורר טוען כי בית המשפט טעה בהערכת הראיות וכי יצא מנתקודת הנחה כי אין לפkapק בגרסת המתلون. הוא פרט שהAIROU אינו חד ממדיו אלא מורכב, ובבסיסו שיחה בין העורר לבין המתلون, על רקע תסכול מצד העורר על שהורשע ועל העונש שהושת עליו, ותרעומת הצד על המתلون שמסתובב בשוק וمبיע שמחה על הרשות ועל גזר הדין. בא כוח העורר הצבע על כך כי היליך הסתיים ועל כן לא היה כל משמעות להיותו של המתلون עד תביעה, וכי המתلون הוא שהיה דומיננטי בחילופי הדברים ולא העורר. על רקע זה תהה בא כוח העורר מדוע הוגש כתב האישום רק נגד העורר ומדוע נתפסה המשיבה לאותם ביטויים של עצם מצדיו, כאשר ברוי מטעם הຄוללת כי מדובר בחילופי דברים הדדיים. עוד הפנה בא כוח העורר למחדלי חקירה שונים בהם אי גבייה עדות מאשתו של המתلون, מפער בגרסאות המתلون אשר למקום הימצאו, וכן מכך שעולה לכואורה כי הודיעו הוואטס אפ האחורה נעשתה בעת שהמתلون היה כבר בתוך משרד הימ"ר. בא כוח העורר אף התייחס לאירועו של עימות.

לידיו של בא כוח העורר אין נשקפת מהעורר מסוכנות והציגו כמו שנוהג לאיים אינה נכונה. הוא ציין כי למרות העבר הפלילי נשא בעבר שני עונשי מסטר קצרים וכי הוא מעונייןicut לערער על הכרעת הדין וגזר הדין שניתנו בהליך الآخر ובදעתו לבקש את עיכוב ביצוע עונש המאסר. לטענתו אין עילת מעצר ולמצער עצמתה של זו קלה יחסית והיא מצדיקה את שחררו.

המשיבה מבקשת לקיים את החלטת בית משפט קמא מטעמה. היא נסמכת על הודעות המתلون, ועל התיאורים שנთן לשיחות בין השניים. עוד הצבעה המשיבה על ההתייחסות שניתנה לעורר בגין הדין.

אצין כי במהלך הדיון הפניתי את הצדדים להליך קודם שהתנהל נגד העורר, והובא לידי עטי מדיניות שקיימת בשאלת מעצרו בהליך שבו הורשע לאחרונה. המדובר בת"פ 17-01-67108, במסגרתו הורשע העורר בקשרת קשר לביצוע עונש, כאשר העונן בו מדובר עניינו היה פגיעה ברכשו של עד אחר באותו משפט. הפגיעה עצמה בוצעה בידי הנאים האחרים באותו תיק שאחד מהם הוא אחיו.

לאחר שעניינו בחומר החקירה ובחןתי את טענות הצדדים הגעתית לכל מסקנה כי דין העරר להידחות. בוחינתן של ההודעות שבתיק החקירה (שלוש הודעות שמסר המתלוון והודעת המשיב) מבססת בצורה מסוימת את קיומן של ראיות לכואורה. הדברים המוחשים לעורר אכן נאמרו וגם נימת הדברים כפי שנית להתרשם ממנה מתוך הכתובים היא כשל אiom. אני נכון לקבל את טענת בא כוח העורר כי התפתחה בין השנים דינמיקה של שיחה וכי יתרן וחילופי הדברים נעשו מתוך כעס ותסכול, ואולם אין בכך כדי להוכיח את משמעותם הפלילית לכואורה של הדברים, ואת התקיימותן של יסודות העבירות. אני סבור כי עצמתה של התשתית הראיתית צומצמה ועמדתו של בית משפט קמא מקובלת עלי במלואה. בוחנת אף את מחדלי החקירה הנטענים ולא מצאתי כי אף אם התקיימו יש בהם כדי לפגום במשקל המלא של הראיות לצורך השלב הנוכחי.

מכאן לUILת המעצר. אכן, עבירות איומים והטרדת עד אין מbasות בהכרחUILת מעצר של מסוכנות, אלא שבמקרה זה, כפי שציין בית משפט קמא, יש לתת את הדעת לזהותו של המאיים והטריד. לעורר עבר פלילי רלוונטי ומהזמן האחרון. רק עתה הורשע גם בעבירות איומים לצד עבירות נוספות ולפניהם כינה ושלשה חדשים הורשע בעבירה של קשירת קשר לביצוע עוון, שענינה פגעה ברכשו של עד אחר באותו משפט עצמו. העורר לא נרתע מאויימים ומהפחה אפילו כעת, בעודו ממתין להתייצבותו למאסר, בגין גזר דין חמוץ שהוטל עליו.

בגזר דין שניתן בת.פ. (י"ט) 44041-11-15 ביום בו בוצעו העבירות מושא הערר כתב כב' השופט א' רון בעניינו של העורר את הדברים הבאים:

"לחובת נאשם זה הרשות קודמות, וכמפורט לעיל, עולה מספרן של אלה שברישום הפלילי של כל אחד מבין האחים. אף ריצה הוא כבר מספר עונשי מאסר,אמין לא קיצוניים בהיקפה. לחובתו גם מאסר מוגנה המתיחס לעבירות אלימות, שארכו כאמור שש שנים חדש. בולט, שניתן גזר דין באוקטובר 2014, פחות משנה קודם לביצוע העבירות העיקריות בתיק זה. לשון אחר: הגם שלחובתו עבירות איומים אחדות, והגם שהורשע בגין עבירות אלימות בשלבי 2014, חזר הוא ואים עתהשוב." (עמ' 22).

במצב הדברים האמור, עמדת בית משפט קמא כי לא תסקון חלופה למעצרו אף היא מתבקשת מלאיה.

לא נעלם מעניין המסמך הרפואי בעניינו של העורר. יש לקוות כי יימצא מענה הולם להמשך הטיפול בשינויו במסגרת מרפאות שב"ס.

על יסוד כל האמור אני>Dוחה את הערר.

המציאות תעבור לידי כוח הצדדים את ההחלטה (באישורם).

תיק החקירה נמסר למזכירות. יחידת התייעצות תdag לאסוף אותו.

ניתנה היום, י"ז אב תשע"ח, 29 ביולי 2018, בהעדר הצדדים.